

LINDA VAN 'T LAND woont sinds het voorjaar van 2020 samen met haar man en hond in het buitengebied van Epe, tussen de Veluwe en de IJssel in. Ze is freelance tekstschrijver en gebruikt de rust en ruimte van het platteland om ondernemende mensen te helpen hun verhalen te vertellen.

BUURT MAKEN

Ineens stond hij op het erf: de achterbuurman. In zijn handen hield hij een in cellofaan verpakt windlicht voor op het terras, met een grote strik eromheen. Hoewel we hier inmiddels al een klein jaar geleden waren komen wonen, was het er nog niet van gekomen nader kennis te maken. Een pandemie gooide roet in het eten van housewarmings en 'buurt maken', zoals een voorstelronde op het platteland officieel heet.

Buurt maken betekent in sommige regionen dat op een onverwachts moment je erf volledig wordt overgenomen door je burens. Ze brengen bier, chips en leverworst mee en organiseren jouw welkom-in-de-buurt op hun manier en hun moment. De volgende dag komen ze alles weer opruimen en weghalen - maar niet voordat

de bierfusten tot op de laatste druppel zijn gelegeerd. Mocht dat de dag ervoor niet zijn gelukt, dan kan het zomaar zijn dat je twee dagen lang de jou eigenlijk nog onbekende burens over de vloer hebt.

Niet iets waar je per se op zit te wachten; zeker niet wanneer je in het buitengebied gaat wonen voor de rust en de ruimte, die de zo vurig gewenste privacy met zich meebrengen. Toch is het belangrijk om juist hier je burens een beetje te leren kennen. Je bent met weinig, dus je zult het met elkaar moeten zien te rooien. Omdat de dichtstbijzijnde burens vaak op een paar honderd meter afstand wonen, moet je voor een nadere kennismaking wel een beetje moeite doen. En daarom is buurt maken zo gek nog niet. Je ontdekt in één avond wie er op welk adres wonen en

naar wie je vanuit de verte nou eigenlijk dagelijks je hand opsteekt. Bovendien leer je waar je moet zijn om je erf sneeuwvrij te maken, wie het beste haardhout heeft en wie je grasmaaier kan repareren. In een kleine, overwegend agrarische gemeenschap ben je op elkaar aangewezen, of je dat nou plezierig vindt of niet.

Word je geaccepteerd in de buurt, dan kan het zomaar zijn dat er ook voor jouw voordeur een boog met roosjes van crêpepapier wordt geplaatst op een memorabele trouwdag. Dat er een grote ooievaar in je tuin wordt gezet wanneer je een kind hebt gebaard of er op zekere dag een gigantische opblaasbare Abraham op je oprit verschijnt. De buurman komt na een hevige storm ook kijken of je huis geen ernstige schade heeft opgelopen - en als dat wel zo is, heeft hij in mum van tijd een mannetje met machines geregeld om de boel te herstellen. En als op een dag je einde is gekomen, word je naar je laatste rustplaats gedragen door de buurtbewoners. Het schijnt zelfs zo te zijn, dat er van oudsher zoveel huizen in een buurtschap bij elkaar staan als je mannen nodig hebt om je kist te dragen.

De buurman die ons het windlicht kwam brengen, nodigde ons uit voor een borrel het weekend erop. Even ons weiland doorlopen, een hek overklommen, nog een weiland doorlopen, een klein slootje overspringen en we waren op hun erf: welkom bij de achterburens. Het werd een reusachtig gezellige avond, waarop we nog weer veel meer over alle gebruiken én de bewoners van ons dorp leerden. Lang leve het platteland! Maar de dag dat ik 50 word, ga ik hier angstvallig verborgen houden.

Word je geaccepteerd,
dan kan het zomaar
zijn dat er op zekere
dag een gigantische
opblaasbare Abraham
op je oprit verschijnt.